

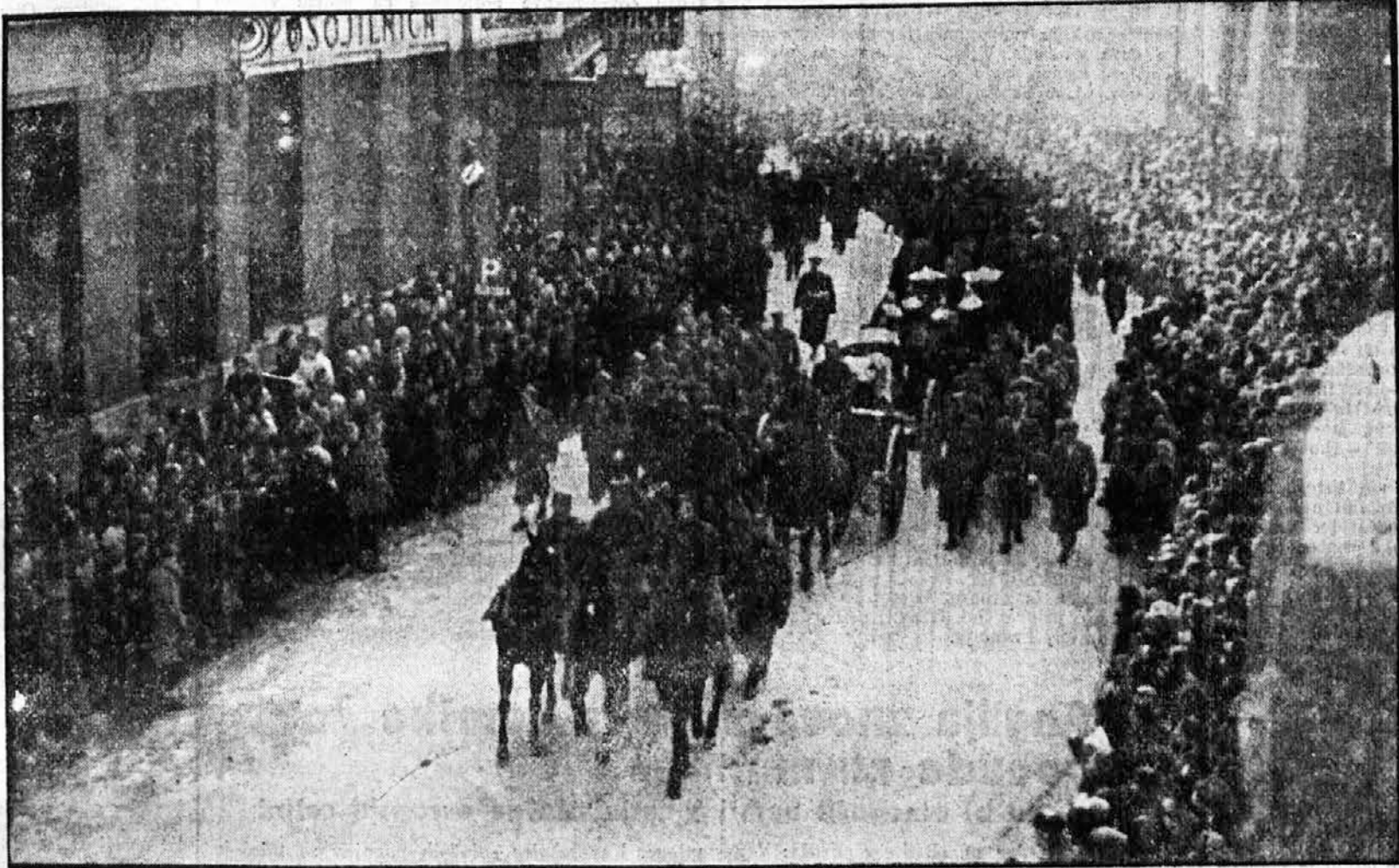
Slovenski dom

Stev. 291

V Ljubljani, sreda 18. decembra 1940

Leto V

Zadnje slovo od voditelja Slovencev

Krsta z zemeljskimi ostanki se na topovsski lafeti pomika med ogromnimi množicami po ulicah slovenske prestolnice

Ko so se deset in deset tisoči slovenskega naroda v nemi tišini in žalostnem plapolanju zastrih zastav zgrnili okoli poslednjega doma, v katerem bo po tolikem trudu in težkih poteh počival naš voditelj, so mu spregovorili v slovo še državniki, sodelavci in prijatelji. Njihovi govori so bili močno priznanje moči, za katerim žalujeta Slovenija in Jugoslavija.

Prvi je spregovoril v imenu vlade in v imenu hrvatskega naroda podpredsednik vlade in vodja Hrvatov dr. Vladko Maček. Njegov prvi govor v Sloveniji, ki ga je imel v počestčenje svojega prijatelja in sodelavca se glasi:

Materi zemlji izročamo tisto, kar od dr. Korošca pripada zemlji. Gospod Bog je vzel k Sebi njegovo dušo, nam pa je pustil spomine na njegova dela. Dr. Korošec je kot mlad politik stopil v prve vrste borcev za svobodo malega, toda žilavega slovenskega naroda. V moški dobi doživlja polom tisočletnega cesarstva, doživlja svobodo slovenskega naroda, toda s pronicljivim očesom državnika takoj pojmuje, da mali narodi sami ob sebi ne morejo obstajati; dela tisto, kar je najnaravnejše: sočeluje pri ustvarjanju skupne države Slovencev, Hrvatov in Srbov. Vsak porod je težak, pa tudi dr. Korošcu ni bilo lahko voditi politiko. Toda vidimo, da sta v vsem političnem življenju vodili dr. Korošca dve ideji: prva je ideja slovenske narodne individualnosti, druga ideja pa je bila trdnost skupne domovine kraljevine Jugoslavije. Zato moramo po dobi, ko je po vseh peripetijah končno vendar prišlo do sporazumevanja Srbov in Hrvatov, poudariti, da ima tu velike zasluge dr. Korošec. In ko stoje Srbi, Hrvati in Slovenci proti vsakemu kot trden, nepredoren zid, ima velike zasluge dr. Korošec.

V imenu kraljevske vlade kličem: Večna slava dr. Korošcu.

Za njim je v imenu vlade predsednika in Cvetkoviča, s katerim je dr. Korošec dolge čase sodeloval, spregovoril belgrajski župan Jevrem Tomić, ki je poudaril pokojnikove zasluge za urejanje in utrditev velike Jugoslavije. Zaradi tega je 14. dec. dan nardne žalosti vseh Jugoslovancev, saj je ta dan ugasnilo življenje enega od tvorcev in zidarjev Jugoslavije, ki je užival vse spoštovanje Srbov, Hrvatov in Slovencev, stoletje mine preden se spet rodi tak človek. Dr. Korošec je z majsko oeklaracijo postal voditelj Slovencev, ko je dal zadnji udarec avstro-ogrski monarhiji in je Slovence privedel v svobodno državo ter potem kot najspodobnejši politik, vedno vdan kraljevskemu domu, delal za blagor Jugoslavije. Njegovo sodelovanje je bilo

pri vseh važnih vprašanjih neobhodno potrebno. Bil je velik narodni voditelj, s čigar delom se postavlja ne le Slovenija, temveč vsa Jugoslavija. V začetnih časih je dr. Korošec postal glavni borec za notranjo ureditev države v smislu avtonomij. Sele v bodoče bomo videli, kakšen pomen ima sporazum za Jugoslavijo. Govornik se je nazadnje poslovil v imenu mesta Belgrada od pokojnika.

Tretji govornik je bil minister dr. Miha Krek, dolgoletni sodelavec velikega pokojnika v vladi in slovenski politiki. Ta je med drugim dejal:

Krsta odeta v slovensko zastavo

Vsa naša narodna družina se v žalosti topi in slovenska zemlja je v črno zavita.

Bil je Janež Evangelist Mojzes svojega rodu in časa, bil je dr. Jeglič slovenski veliki duhoven in vzgojitelj, a oboja in vsi so veneli in hoteli, da je njihov in naš voditelj le on, dr. Korošec, najspodobnejši, najvztrajnejši, za vodstvo najspodobnejši, narodov ljubljeneč, umetnik politike.

Umetnik politike za dosego teženj malega naroda je bil dr. Korošec.

Preko krvavega morja svetovne vojne je vodil svoj narod k odrešenju in vstajenju v zedinjenje s Hrvati in Srbi — v Jugoslavijo.

V Jugoslaviji — obljubljeni deželi svojih sanj in ciljev — je oelal in gradil, trpel in ustvarjal, da je vse premagal, vse ovire po-teptal in od uspeha do uspeha hitel; ne zase, za slovenski narod in njegove brate Srbe in Hrvate.

Izteklo se je to čudovito življenje, ta slovenski božji dar.

Glejte, narodni naš oče in voditelj, sedanjí slovenski rod je razred Vaših učencev, ki Vas iz vsega srca ljubi, hvaležno spoštuje in ceni brez pridržka.

Ta ljubezen je napolnjena z živim hrepenenjem, da bi Vašo voljo izpolnjevali. Vaše želje prav zadel, po Vaših načrtih in namenih živeli ter delali.

Zivi dr. Korošec je slovensko ime odrešnje-nja, mrtvi dr. Korošec je naš program.

Zgled nam je kot krmar v viharju in kot vztrajen delavec pri rednem dnevnem političnem poslu.

V tej strašni uri ločitve, ko strast narodnega in socialnega sovraštva zopet okrog nas vojske vodi, prosimo z dr. Korošcem Vsemogočnega, naj obvaruje svojim Slovincem mir in edinstvo.

Vsi Slovenci smo ob Vašem grobu. Od prele-skih grič tja v Mursko in Dravsko polje, po vseh slovenskih krajih, z dolin v hribe in gorske velikane odmeva zvonjenje k Vašemu pogrebu.

Dr. Korošec nas združuje danes v naročni bolečini od vzhoda do zahoda, od vseh strani slovenskega sveta. Dvignjenih glav in krepih sre pojdemo s te božje njive kvat bodočnost, ki bo nas vse združila v veseli, srečni, končni in popolni zmagi Vašega narodnega bojnega cilja!

Oče naš! Dva milijona sirot Vam trepetaje kliče: Z Bogom!

Poslednji je spregovoril v imenu slovenskih zadržnikov ravnatelj Franc Gabrovšek. V imenu zadržnikov in zadržništva, v katerem je velik pokojnik videl eno najmočnejših sil slovenskega naroda v boju za njegov splošni obstanek in svobodo. Ravnatelj Gabrovšek je izjavil:

Ravnatelj Zadržne zveze Gabrovšek

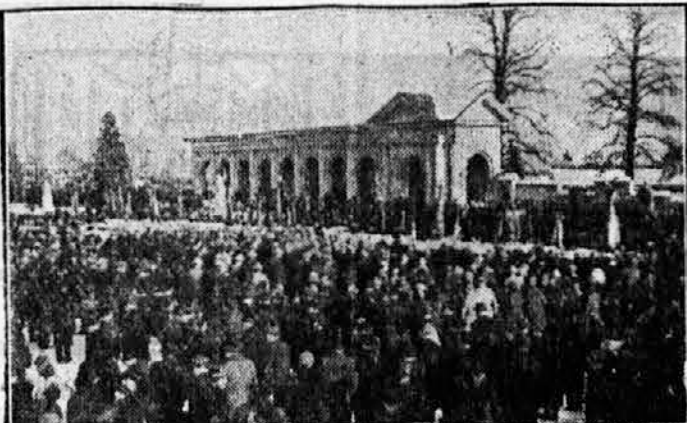
Gospod predsednik!

Naš skromni slovenski Panteon sprejema Tvoja zemeljske ostanke in v grob, ki Ti ga daje Tvoja ljubljena domača zemlja, pošiljamo za Tvoj zadnje pozdrave. Kako ljubeznivo si odgovarjal na vsak pozdrav! Naj Ti je bil poslan na najvišja mesta, ki si jih zavzemal, naj Te je našel v izgnanstvu, kamor so Te poslali, od povsod si vselej odgovarjal in pisal pozdrave. Sedaj na naš pozdrav ne odgovarja Tvoj prijazen nasmeh in Tvoja roka ne bo pisala odgovorov. — Toda, zdi se mi, da vendar slišim odziv na zadnje pozdrave, ki Ti jih pošiljamo Tvoji zvesti zadržniki. Vidim Te, kako si nam pred 33 leti govoril na III. katoliškem shodu. Ko sem Te takrat prvič videl in slišal, si oznanjal zbranim množicam rešitev iz usodnih posledic pretiranega individualizma. »Tudi kmečki stane — si se obrnil do množice — »se bo lahko ubranil svojih neprijateljev, kadar bo združen po raznih zadrugah, kadar bo postal gospodarsko neodvisen.« In končal si svoj poziv: »Vsakdo naj stori svojo dolžnost.« Če bi danes spregovorila Tvoja usta in odgovorila na pozdrav Tvojih zadržnikov — v imenu katerih govorim — se mi zdi, da bi slišali Tvoj odziv v besedi: Storite svojo dolžnost kot sem jo jaz vršil.

Vsa leta svojega javnega življenja si klical na skupno delo, si učil, kako naj se dvigne blagostanje preprostega človeka po skupnem gospodarjenju in samopomoči. Neprestano si razmišljal, kako srečno končati socialno pravdo ponižanih in zatiranih. Zadržništvo naj bi bilo eno izmed mogočnih sredstev, kako priti do nove pravičnejše družbe. Sam si nisi nabiral zakladov — vse si nas s tem učil zadržništvu prepotrebne nesebičnosti — z vso dušo pa si skrbel, da bi se dvignilo blagostanje slovenskega naroda, pripravljen, da bo vzdržal, kakor je sicer majhen, če bo znal gospodarsko napredovati.

Pravega zadržnega duha si nas učil, zadržne ideale pa tudi branil s pogumom, ki smo ga vsi črpali iz Tvojega velikega duha. Nikdar

Nadaljevanje na 2. strani.

Še trije pogledi na Navje med pogrebom

(Nadaljevanje s prve strani.)

ne bomo pozabili, kako si nam sporočal s Hvara v težkih dneh dvojne krize: Rajši glavo kot svobodo. Eden zadnjih Tvojih podpisov se blesti na vlogi v obrambo svobode združništva. Zadnji Tvoj javni govor na slovenskih tleh na skupščini Zadrzne zveze je bil poziv k pogumu in vztrajnosti. 23 let si nas vodil uspešno kot predsednik Zadrzne zveze in kot vreden naslednik očeta slovenskega združništva dr. Kreka.

Izpolni si svojo dolžnost. Pripovedoval si sam, kako si kot mlad dijak vpisan v skrivno društvo podpisal z lasno krvjo prisego zvestobe in ljubezni do slovenskega naroda. Mi pričamo danes: To prisego si izpolni v polni meri.

Na Tvoj odziv na naš zadnji pozdrav, predsednik naš, sprejmi obljubo svojih združnikov: Glej, po Tvojem zgledu hočemo tudi mi spoštovati svojo dolžnost v polni meri.

Govorili so še ljubljanski župan dr. Jure Adlešič v imenu slovenske prestolnice, dr. Fran Lukman v imenu Prosvetne zveze, v imenu jugoslovanskih združnikov pa dr. Poštic.

Ljubljanski župan dr. Adlešič

Slovenski župani so mi zaupali častno nalogo, da se kot župan slovenske prestolnice v imenu vseh slovenskih občin poklonim njih največjemu zaščitniku in dobrotniku dr. Antonu Korošču.

Za slehernega slovenskega župana posebej bi moral v dolgem govoru naštevati neprecenljive zasluge velikih občin, ki je bil za nje v posameznih občinah izjavitelj za častnega občana.

S tem pa, da so ga vse občine izbrale za svojega najodličnejšega častnega občana, so ga postavile na najbolj vidno in častno mesto, ki ga more dati narod svojemu voditelju. S tem naše občine vsemu svetu izpričujejo, da ga naš narod po pravici imenuje očeta naše domovine.

Tu okoli po teh arkadah in po spomenikih se bleste sama zleta imena iz slovenske zgodovine, iz narodnih in osvobodilnih bojev, imena naših pisateljev, pesnikov, umetnikov, ki tukaj počivajo. Vsi ti so sanjali o naši svobodi, jo opevali, se zanjo borili, žrtvovali in umirali — ka je niso dočakali.

Danes pa polagamo med nje tistega, ki je uredil njih sanje — ki je izpolnil njih hrepenenje — ki je njih delo dokončal ter sedaj po koncu bojih prihaja k njim z vencem zmage.

Imenami in stotinami diplom častnega meščana, častnega občinstva in častnega članstva ne moremo v organizaciji si je dr. Anton Korošec pri vrata tega slovenskega Panteona, klican in sprejet od vseh teh, ki že tukaj počivajo v nesmrtni slavi, ker je dopolnil njih prizadevanja in z mago končal njih stotletno boje za slovensko svobodo.

Zato je bila samo naša sveta dolžnost, da je Ljubljana na zahtevo slovenske zgodovine in vsega slovenskega naroda odprla slovenski Panteon voditelju naroda, očetu slovenske svobode takoj ob njegovi smrti ter mu s tem izkazala najvišjo čast, ki mu jo sploh more izkazati ob tej bridki uri ločitve.

Z dr. Antonom Koroščem je postal ta Panteon slovenskih nesmrtnikov še večje svetlišče našega naroda. Mestna občina Ljubljana ga bo še bolj okrasila in razširila ter semkaj prenesla iz drugih poštvenih še druge naše nesmrtnike.

Slovenska mladina bo še bolj romala v to narodno svetlišče, kjer bo imela zbrane vse nosilce idealov narodne zgodovine. V tem svetlišču slovenskih nesmrtnikov se bo okrepila za polet v boje za zdrav napredek slovenske domovine in kraljevine Jugoslavije.

Naše Navje bo še poznim rodovom odprta knjiga najsvetlejših zgledov ljubezni do domovine in žrtvovanja za narod. In vedno sveže evetje, ki bo krasilo te grobove, bo znamenje naše neusahljive ljubezni in hvalečnosti za žrtve, ki so jih posvetili rasti domovine.

Ko je pokojnik prejel insignije častnega meščanstva Ljubljane, je dejal:

Ljubim Ljubljano in jo bom ljubil do konca življenja!

Danes ga ta toliko ljubljena Ljubljana sprejema v svoje naročje in njegov grob v svoje varstvo. S pobožno ljubeznijo in vsemi častmi bo varovala mir in pokoj največjega sina slovenske matere, dokler ne zalone ime poslednjega slovenskega župana.

Nesmrtnemu dr. Antonu Korošču: Večna slava! — Mir in pokoj njegovi duši!

Predsednik Prosvetne zveze prof. dr. Lukman

Zdaj si legel, voditelj in učitelj naš in naš prijatelj, v slovensko zemljo med može, ki so v minulih časih budili slovensko rodoljubje, mislili slovensko misel, oblikovali slovensko besedo, peli slovensko pesem, utrjevali slovensko narodno zavest, napovedovali slovensko svobodo in se borili zanjo. Tebe pa je božja Previdnost izbrala, da si svoj narod popeljal v svobodno narodno državo, in Te postavila na visoka mesta, kjer si mogel svojemu narodu pridobiti ali podeliti vse prosvetne ustanove, vse do najvišjih, ki so narodu potrebne za samobitno življenje in duhovno rast.

Slovenske katoliške prosvetne organizacije, splošne, mladinske in stanovske se hvaležno spominjajo vsega, kar si za ljudsko prosveto storil v več ko štiridesetih letih, od dni, ko si kot mlad duhovnik po Stajerskem snoval mladeniške in dekleške zveze, ustanavljal izobraževalna društva in prvi opozarjal na vzgojni pomen telovadbe za mladino, pa do zadnjih let, ko si kot minister za notranje zadeve zadušeni prosvetnim zvezam velel, naj zopet zadihata in našim fantom in dekletom odkazajo prostor na soncu, in ko si prav do zadnjih dni naše prosvetno delo podpiral z modrimi nasveti in darežljivo roko.

Nemška vojska prihaja v Italijo za pomoč v Albaniji in Libiji

Angieško napredovanje v Libiji in grško v Albaniji se nadaljuje

Newyork, 18. dec. o. Reuter: Po poročilih raznih ameriških radijskih postaj, je okoli 50.000 nemških vojakov zbranih v Napoliju in Bariju z velikimi količinami vojnega materijala. Vojaki so bili prepeljani iz Nemčije v Italijo zadnje dni. Prav tako poročajo z nemško-italijanske meje pri Trbižu, da so zadnje dni videli tam velike skupine nemških bombnikov, ki so leteli v Italijo. Ni znano ali mislijo te nemške vojske uporabiti v Libiji ali v Albaniji. Tudi ni znano, ali bodo te čete prevzeli z ladjami ali z letali.

Kairo, 18. dec. m. Poročilo britanskega poveljstva v Kairo poroča med drugim, da so angleške čete v Libiji zavzele poleg Solluma in Capuza še mejne utrdbe Musab, Sidi Omar in Seferen. Pri Bardiji, ki je obkoljena, trajajo boji naprej. Angielski pritisk je vedno hujši ter neprestano prihaja nova ojačenja. V Indiji pripravljajo ujetniška taborišča, kamor bodo poslali 30.000 italijanskih ujetnikov, ki so jih Angleži dozdaj ujeli.

Angleška vojska je zdaj prodrla že 50 km dalje od Bardije v Libijo.

London, 18. decembra. o. Reuter: Po osmih dneh nepretrganega angleške ofenzive v severni Afriki, je uspelo angleškim četam izgnati iz egipčanskega ozemlja zadnje italijanske oddelke. Od

začetka ofenzive do današnjega dne so angleške čete napredovale za 130 kilometrov. Trdnjava Bardija je pred padcem. Branila jo dve diviziji. Angielska letala neprestano bombardirajo mesto in okolice.

Atene, 18. dec. m. United Press: Po poročilih iz bojišča, se čuti južno od Himare hud pritisk Grkov, ki potiskajo Italijane z bližnjih hribov. Porto Palermo je že pod hudim ognjem grškega topništva. Italijani so zapustili hrib Hijavič in drže vrhove severno in severovzhodno od tega kraja. Severno so Grki nevdržno približujejo Tepelenju. Vzhodno od tod so Grki zavzeli vrh, ki so ga Italijani odločno branili. Se severneje od tukaj so Grki izvojevali največjo zmago v zadnjih dneh. Navzlic srditemu sovražnikovu odporu, so napadali sovražnikove postojanke na nekem važnem vrhu in jih z bojem na nož zavzeli. S tem zavzetjem so prebili italijanske utrdbe na njihovi tretji črti.

London, 18. decembra. o. Iz Aten poročajo uradno, da grške čete še vedno napredujejo in da so zavzele nekatere važnejše postojanke. Tepelini in Himara so italijanske čete izpraznile ter je videti v obeh mestih večje požare. Grške čete so sedaj na vseh višinah in obvladajo mesti ter je v kratkem pričakovati zasedbo obeh. Angielska letala še vedno sodelujejo z grško pehoto in so včeraj močno bombardirala Drač.

Zmede in spori v novi Franciji:

Pred zopetnim vstopom Laval v francosko vlado?

Berlin, 18. dec. m. »United Press«: Po zadnjih poročilih, ki so prispela iz Vichyja ponoči, se zdi, da bo odstavljeni podpredsednik vlade in zunanji minister Laval spet dobil svoje mesto v francoski vladi. Področje, ki mu je namenjeno, pa še ni znano. Kolikor se je izvedelo, so to poročila v Berlinu sprejeli z zadovoljstvom in se zdi, da je maršal Petain v to privolil na željo nemške vlade. Zaradi tega je bil Laval spet izpuščen iz zaporu, kamor so ga spravili, ker je baje pripravljaval državni udar, da bi sam postal voditelj Francije.

Berlin, 18. dec. m. »United Press«: V nemških političnih krogih so prepričani, da bo afera Laval kmalu likvidirana in da bo prišlo do velikih sprememb v francoski vladi, da bo potem politika Francije v popolnem skladu z idejami, na katerih temelji se ustvarja novi red v Evropi. — Pravijo, da je bolezen zunanje ministra Flandina zgolj diplomatskega značaja. Govori se tudi, da bo maršal Petain kmalu stopil v stik z nemškim zunanjim ministrom von Ribbentropom in da je nemški veleposlanik Abetz imal z maršalom razgovore o tem vprašanju.

Anglija znova zavrača nemške pobude za mir

... ki bi omogočil nemško nadvlado na evropski celini

London, 18. dec. m. »Reuter« poroča: V polanski zbornici je bila razprava o predlogu, da se objavi vsak morebitni korak, ki bi prišel na pobudo Nemčije za mir med njo in Anglijo. Lord Baxton, ki je sprožil to vprašanje, je rekel, da nemških vodilnih krogov ne bo nihče poslušal pri pobudah za mir, če bi za vsako ceno hoteli imeti na evropski celini popolnoma proste roke. Vendar pa je možnost, da bodo v bližnji bodočnosti storjeni še novi koraki v tem pogledu. Lord Snell je izjavil, da so se od časa do časa kazala znamenja, da misli nemška vlada obnoviti predloge za sporazum z Veliko Britanijo, kakor je to delala že v začetku te vojne. Pri vsem tem pa imenovana znamenja niso bila zadosti točna, da bi mogli opravičevati kakšno izjavo britanske vlade v odgovor na te pred-

loge. Kar se tiče splošnih pogojev za mir, je bilo v zadnjih tednih od nemške strani večkrat povedano, da želi Nemčija dobre odnose z Veliko Britanijo, ako bi Velika Britanija pustila Nemčiji proste roke v Evropi. Lord Snell je pristavil:

»V tem času britanska vlada ni bila pripravljena na razgovore o takšnih predlogih, ker to ne bi bilo nič drugega, kakor velikanska škoda za našo bivšo zaveznico in za ostale države v Evropi, vstevši tudi naše sedanje zaveznike. Kar se pa tiče bodočnosti, pa britanska vlada nikdar ne bo mogla sprejeti pogojev, katerih posledica bi bila prevlada ene države nad drugimi evropskimi državami. Britanska vlada je trdno odločena storiti vse, da se zagotovi neodvisnost vseh evropskih držav.

Napovedi o bližnjem nemškem poskusu za vdor v Anglijo

London, 18. decembra. o. Reuter poroča: Hitler se pripravlja za vdor v Anglijo, do katerega naj bi prišlo morda še pred pomladjo in sicer z morja, v glavnem pa iz zraka, je glavna vsebina govora, ki ga je snočil imel po radiu angleški minister za letalsko oporožitev Beaverbrook. Anglija lahko nadomesti vsa letala in pilote, ki jih izgubi v bojih, želi pa več bombnikov. V zadnjih štirih mesecih se je število njenih letal podvojilo v pri-

meri s številom, ki ga je imela preteklo leto. Anglija se letalsko oporožuje, ker se zaveda, da se Nemčija v svojem boju za nadvlado v Evropi zanaša na trojno orožje: na premoč v zraku, na silo svojih oklepnih oddelkov in na peto kolono. Da ne bi Anglija dobila premoč v zraku in ostalem orožju, bodo Nemci poskusili z vdorom, čimprej bodo mogli.

Newyork, 18. decembra. m. Reuter poroča: Bivši republikanski predsedniški kandidat London je v Topeca govoril in izjavil, da je treba pričakovati splošni nemški napad na Veliko Britanijo sredi februarja prihodnjega leta.

Srbski tisk pozdravlja političnega naslednika dr. Korošca

„Dr. Kulovec je borec za slovensko avtonomijo, izkušen politik in združnik ...“

Belgrad, 18. dec. m. Vsi današnji belgrijski listi prinašajo zelo obširna poročila o pogrebu voditelja slovenskega naroda in velikega jugoslovanskega državnika dr. Antona Korošca. Vsa poročila poudarjajo, da je sodelovala več desetstotno glava množica pri pogrebu navzlic silnemu mrazu 15 stopinj.

Listi objavljajo govore na grobu dr. Korošca, posebno pa podčrtavajo govor podpredsednika vlade dr. Mačka, ki je jasno priznal, da se je veliki pokojnik vedno vztrajno boril za sporazum med Srbi, Hrvati in Slovenci in da je velika Koroščeva

Od tu in tam

Novi iranski poslanik Mohsem Rais je prispel v nedeljo v Belgrad s svojo sopogo. Na postaji so ga sprejeli zastopniki zunanje ministrstva in ostalih oblasti. Novi iranski poslanik opravlja poslanske posle za Romunijo, Grčijo, Bolgarijo in Jugoslavijo. Njegov sedež je v Bukarestu. Novi poslanik bo te dni izročil knezu namestniku Pavlu svoje poveljnice.

V Skoplju so Srbi in pravoslavci slovesno proslavili spomin pokojnega skopljskega metropolita Vikentija, katerega je sovražnik po zasedbi Srbije med svetovno vojno z njegovim pomočnikom Cvetkom Nešićem vred živega sežgal. Pri spominuški svečanosti so bili zastopniki vseh oblasti, govorniki pa so metropolit Vikentija proslavljali kot vzornika v delu za pravoslavlje in za srbski narod.

V Somborju so odkrili milijonsko afero v poslovanju znanega industrijca Davida Deutscha iz Kule. V tej tovarni so znaki spretno voditi dvojno knjigovodstvo in so tako letno opeharili državo za čedne milijone. Oblastem pa je vse te manipulacije odkril bivši knjigovodja v tovarni, nakar je sledila preiskava in odkritje. Komisija je bila od vitezilja obveščena, da skriva industrijec Deutch prave trgovalne knjige v nekem tajnem predalu, kjer jih je preiskovalna komisija pozneje tudi našla. Doslej so ugotovili, da je Jud Deutch ogoljufal državo za deset milijonov dinarjev. Uradna komisija je zapečatila uradne prostore tovarne in pisarni tovarniških zastopstev v Pančevu in Osijeku.

V Zemun je oni dan umrl upokojeni admiral jugoslovanske vojne mornarice Viktor Vickerhauser. Star je bil 74 let. Kot mlad Zagrebčan je po srednješolskih študijah stopil v akademijo vojne mornarice. Pozneje je naglo napredoval in je bil kot častnik tudi na eni izmed avstrijskih vojni ladij, ki so odplule z vojnimi ladjami drugih velebil v kitajske vode, da so pomagale ustrahovati kitajsko vlado ob takojenovanem »boksarskem upor«. Med svetovno vojno je bil član poveljstva mornarice na Dunaju, pozneje pa je kot admiral prevzel poveljstvo nad jugoslovansko vojno mornarico. Vneto je podpiral vse akcije Narodne večje v Zagrebu, kateremu se je etavil na razpolago takoj po prevratu. Pozneje je bil načelnik mornariškega odseka v vojnem ministertvu, leta 1932 pa je bil upokojen po 46 letih mornariške službe. Poznali so ga kot vzornega vojaka in velikega rodoljuba.

31. decembra poteče veljavnost vladne uredbe, ki prepoveduje ustanavljanje novih trgovskih hiš, takojenovanjih veleblagovnic. Vsa trgovska združenja v državi so že nastopila s predlogi, naj bi se ustanavljanje novih takšnih trgovskih hiš sploh prepovedalo. Z merodajnega mesta pa so s trgovcem odgovorili, da bo izdana nova uredba o tem vprašanju in bo z majhnimi popravki skoro enaka dosedajnji. Nova uredba bo prepovedala ustanavljanje novih veleblagovnic najmanj za eno leto.

Kakor se proračun hrvaške banovine začelja s 1. januarjem, so se temu stanju prilagodile tudi vse hrvaške občine. Zagrebška občina bo imela letos izredno visok proračun. Proračunski predlog, ki je bil objavljen javnosti na vpogled, znaša nekaj manj kot 397 milijonov dinarjev. V vsoti so všteti proračuni občin same in vseh občinskih gospodarskih podjetij. Na občino odpade nekaj več kot 212 milijonov, kar pomeni zvišanje proračuna za 56 milijonov dinarjev, to je skoro toliko kot trideset odstotkov.

Letalska voja med Nemčijo in Anglijo

London, 18. dec. Včeraj podnevi so bili le manjši napadi na Anglijo. Letala niso povzročila mnogo škode in tudi smrtnih žrtve ni bilo mnogo. Sestrelili so eno letalo.

Noč nad Londonom, kakor tudi nad ostalim delom Anglije, je bil brez letalskega napada.

Kljub slabemu vremenu, so angleška letala snoči izvedla več manjših napadov na severozahodno Nemčijo in na mesta v zasedenem ozemlju. Podnevi so angleška letala napadla nemški konvoj, v katerem je bilo šest trgovskih ladij. Ena od teh ladij je bila zadeta in na njej je izbruhnil požar. Od pondeljka na tork ponoči, so angleška letala izvedla na Mannheim najhujši napad v sedanji vojni. Ta napad je trajal sedem ur. Bombardirali so pristanišče na Renn, železniško postajo in tovarne. Povsod so povzročili veliko razcejanje in več požarov. Bombardirali pa so tudi mesta v zasedenem zemlju in več letališč. V jutranjih urah so angleška letala bombardirala podmorniške postaje v Bordeauxu. Z vseh teh poletov pogrešajo štiri letala. Nemci pa so isto noč hudo bombardirali Liverpool.

Vremensko poročilo

Kraj	Barometer sko stanje	Temperatura v °C		Veternost v %	Vetar (smernost, jakost)	Padavine	
		nat. večja	nat. manjša			m/m	vrsta
Ljubljana	781.9	-7.9	-10.4	73	0	0	—
Maribor	782.8	-7.0	-13.0	90	10	0	—
Zagreb	783.1	-7.0	-13.0	80	1	N ₁	—
Belgrad	783.9	-10.0	-15.0	90	2	SW ₂	—
Sarajevo	780.2	-8.0	-11.0	80	10	NNE ₂	—
Vis	770.9	-1.0	-6.0	80	5	NE ₂	—
Split	770.3	-2.0	-4.0	40	2	NE ₂	—
Kumbar	767.5	-7.0	-11.0	40	7	NE ₂	—
Zirje	—	—	—	—	—	—	—
Duopolnih	767.9	-5.0	-2.0	40	6	NE ₂	—

RESIGNACIJA

Irène Dunne

KINO UNION

Charles Boyer

Najlepši igralski par v odlični ljubavni drami!

Kino Matica

Telefon 22-41

Predstave ob 16., 19
in 21. uri

Nadaljujemo s predvajanjem razkošnega zgodovinskega vefilma iz romantične dobe viteških dvobojev in ljubezni:

Vitez Lagardier

V glavnih vlogah: ROBERT VIDALIN, SAMSON FAINSLBER, JOSSELINE GOEL

Prirejene po svoječasn najpopularnejšem romanu P. Fevala „Le Boossu ou Le Petit parisien“

Prebrisan, drzni in lepi Lagardier bo očaral vso Ljubljano

Poslednja pot voditelja med njegovim narodom

40.000 Slovencev je gledalo žalni sprevod, kakor ga Slovenija ne pomni - V pogrebu je šlo 15.000 ljudi

Ljubljana, 18. decembra.

Že davno pred pričetkom pogrebne sprevo- da so ljudje pričeli prihajati in postajati na kra- jih, kjer se je kesneje vil žalni sprevod. Posebno številno je bilo občinstvo, ki se je zbralo na obeh straneh Stritarjeve in Miklošičeve ceste. Na deset in deset tisoče jih je bilo, ki so hoteli dati svo- jemu vodniku še poslednjo čast, še zadnje slovo. Dijaki in dijakinje vseh ljubljanskih srednjih, ljudskih in drugih šol so tvorili živobarven pas mladega zdravja in moči, vse od stolnice pa do Navja, kjer je bilo položeno truplo velikega po- kojnika k večnemu počitku. Danes pa je bila ta naša mladina žalostna, strta. Vsem se je brala žalost z obraza, ni jim bilo za govorjenje, nemo so čakali, kdaj bodo pripeljali velikega pokojnika mimo njih.

Za gostimi vrstami dijaštva se je skoro gnetlo številno občinstvo. Glava pri glavi jih je bilo. Kdor bi jih hotel oceniti, pa čeprav približno, bi imel težak posel. K žo čakajočim pa so prihajali vedno novi in novi, vlaki so bruhali nove množice ljudi, nove vrste so se ustvarjale vzdolž ceste, kjer se je pomikala poslednja pot slovenskega vo- ditelja.

40.000 glava množica gleda voditeljevo zadnjo pot

Ne bomo dejali preveč, ako rečemo, da se je ob obeh straneh ceste, od koder se je pomikal žalni sprevod, zbralo okrog 40.000 ljudi. Vsa ta množica je vztrajala na svojih mestih, pa čeprav je bilo precej hladno, mraz, posebno v mestnih ulicah, kjer je pihal mrzel veter. Čakali so, da bi se še enkrat poslovili od svojega voditelja, od svojega očeta. Oni, ki so že od davno čakali na sprevod, so zmrzovali, lica so jim bila blede, uše- sa rdeča, prestopali so se, pa vendar so vztra- jali.

Če bi bilo vreme vsaj topleje, bi bila množič- ca, ki je prišla po slovo od dr. Korošca, narasla še za nekaj deset tisoč. Vsi, ki so prišli, so bili nemi, potrpežljivo so čakali bridkega slovesa, ča- kali so na zadnjo pot, da še enkrat vrnejo vsaj kosček ljubezni, ki jim jo je dal iz dneva v dan, vse svoje življenje.

Pogreb prihaja ...

Tam iz daljave se končno zaslišijo glasovi vo- jaške godbe, ki je igrala žalostinko. Počasi, la- godno stopa vojaška godba za križem. Triumfalen slavnostni sprevod se je pričel pomikati po ljub- ljanskih ulicah proti zadnjemu počivališču — pro- ti Navji. Množice, tisočglave spremeljevalce in dr. Koroščeve častilce spreleti svetl nemir. Cepeta- nje preneha, roke se sklenejo v pobožno molitev. Vse je v pričakovanju. Kakor tihi šepet gre od ust do ust: Že gredo, že gredo.

V pričakovanju

Skoro neopazno gre na čelu policijska konje- nice in oddelek motorjev, ki nadzirajo red ob ce- lju. Slovenski narod čaka, da vidi še poslednji k- rsto svojega voditelja. Mnogi so zjezkali, rebel so se omočili v solzah. Srca so se stiskala v bolečini in žalosti. Toda, daleč v žalnem sprevodu je bila še krsta s pozemskimi ostaniki pokojnika. Dol- go, dolgo jo je bilo treba čakati.

Številni venci, zastave ...

Za vojaško godbo je korakala v počasnem ko- raku častna četa vojaštva. V prvih vrstah pogreb- nega sprevo da je šlo zastopstvo gasilske zajedni- ce, ki mu je načeloval dr. Kodre. Za gasilci so nosili 25 gasilskih zastav. Tem zastavam so sle- dila številna gasilska četa, med katerimi je vzbud- jala splošno pozornost četa jeseniške KID. Za ga- silci je igrala žalostinke Železničarska godba, za katero so korakale strunne vrste slovenskih fan- tov. Fante je vodil Ivo Kermavner. Za predsed- stvom ZFO so zastavonoše nosili prapore v sprem- stvu pripadnikov. 58 fantovskih zastav je bilo v sprevodu. 1000 mož in fantov je nato sledilo v dolgih kolonah. Med fantovskimi kolonami in de- kliskimi krožki je igrala rakovniška godba žalne koračnice. Na čelu dekliskih krožkov je korakalo njihovo vodstvo z zastavo in tremi krasnimi ven- ci, ki so jih nosile članice. 300 članice je za vo- dstvom korakalo v počasnem koraku. Za dekliski- mi krožki je šlo zastopstvo Sokola v civilu. Tudi Sokoli so prišli, da počaste spomin velikega vo- ditelja in narodnega borca, osvoboditelja, sousta- novitelja države. Za Sokoli je šla dolga kolona re- dovnice, katerim je bil pokojnik vedno velik do- brotnik. Nad 350 sestra je bilo v žalnem sprevodu. Sestre so glasno molile rožni venci. Za njimi je sledilo slovensko dijaštvo, organizirani v Slo- venski dijaški in Akademski zvez z vsemi klubi moških in ženskih društev. Dolge so bile kolone tega dijaštva, kateremu je bil pokojnik vedno ve- lik zagovornik, največji dobrotnik, kateremu je dr. Korošec zapustil v dediščino svojo oporoko: varovalni narodno samobitnost slovenstva. Odkri- tih glav so molili za pokoj dr. Korošca.

Za dijaštvom so se uvrstile nove kolone fan- tovskih odsekov, ki so prišle z zakasnelimi vlati iz Notranjske in Štajerske. Nato so sledili številni nosilci vencev in odlikovanj. 16 vencev je bilo, ki so jih poklonili najvidnejši prestavniki jugoslo- vanskega državnega in javnega življenja. Bili so to venci Nj. Vel. kralja Petra II., venci kneza na- mestnika Pavla, vlade, venci italijanskega in nem- skega poslanika, venci banovine, mesta Ljubljane, Maribora, Celja in Ptuj. Venci Zadrzne zveze je bil deležen posebne pozornosti. Sledili so še venci občin, ustanov, privatnikov in prijateljev. 60 vencev so v žalnem sprevodu nosili. Dva voza vencev in šopkov so peljali za nosilec. Pa to še ni bilo vse cvetje, ki je bilo položeno pred njegovo krsto. Potem so na njegov grob pripeljali še en voz cvetja.

Odlikovanja, duhovščina

Za venci so korakali člani Združenih pevskih zborov s svojo zastavo. Za Pevsko zvezo so kora- kali častniki, ki so na blazincah nosili vsa naj- višja naša in tuja odlikovanja. Za nosilci odliko- vanj se je razvrstila duhovščina* (200) ter bogo- slovske pevski zbor, ki je prepeval pogrebne psal- me pod vodstvom prof. Snoja. Njim je sledil la- vantski stolni kapitelj, za katerim so stopali belgrajski nadškof dr. Ujčič, lavantski škof dr. Tomažič in ljubljanski vladika dr. Rožman.

Triglavski kamen in voda iz izvirov Save

Lik za odlikovanja so nesli trije jeseniški slovenski fantje v krojih zar z kamenom iz tri-

glavske stene in vodo iz izvira Savice in iz iz- vira Podkorenske Save. Vodo in kamen so je- seniški fantje šli iskat v ponceljek in so jo prinesli tik pred začetkom sprevo da v Ljub- ljano. V kapelici na Kredarici so v pondeljek razobesili črno zastavo.

Krsta velikega pokojnika

V spremstvu častne straže slovenskih fantov in častnikov je šest vrancev peljalo na topovski lafeti krsto s pokojnikom. Za krsto so stopali naj- ožji sorodniki: njegova dva nečaka in edina se- stra, ki ji je hodila ob strani ga. banova. Za temi so šli sosedje in daljno sorodstvo velikega po- kojnika. Z molitvijo so sorodniki in rojaki pospre- mili do groba ponos svoje vasi, Slovenije in vse države.

Visoki odličniki

Za sorodniki so stopali predstavniki najvišjih državnih in samoupravnih oblasti. V žalnem sprevodu so šli: Zastopnik Nj. Vel. kralja Petra II. general Ljubomir Stefanovič, zastopnik vlade dr. Vladko Maček, ministri dr. Krek, dr. Pantič in Vulovič ter ban dravske banovine dr. Natlačen. Za temi odličniki pa so šli v dolgi vrsti bivši mi- nistri in bani, senatorji in poslanci, vodilni poli- tični JRZ, župani avtonomnih slovenskih mest z ljubljanskim županom dr. Adleščem na čelu. Sle- dili so še zastopniki vseh kulturnih, gospodarskih in političnih organizacij in ustanov.

15.000 pogrebcev

Ogromna množica je bila drugih pogrebcev, ki jih pa ne moremo naštevati. Preveč jih je bilo. Bila je tu zbrana vsa organizirana Slovenija. Za pokojnikovo krsto je šlo še več pogrebcev kakor pa pred njo. Samo v sprevodu je bilo najmanj 15.000 ljudi. Če pa štejemo h Koroščevim pogreb- cem še vse one, ki so tvorili špalir ob cestah, je pa število toliko, kakor ga ni na zadnji poti imel v Sloveniji še nikdar nihče, kar znova priča, da je bil dr. Korošec Slovencev tisto, česar pred njim nismo imeli: voditelj, oče, program ...

Radijski prenos žalnih svečanosti, ki so bile tudi filmane

Ves žalni sprevod skozi mesto je prenašala tudi ljubljanska radijska postaja. Tudi pogrebne svečanosti na Navju ter govorji so šli po radiu v svet. Napovedovalec je natančno popisal ves sprevod po ulicah kakor tudi razvrstitev na po- kopaljšču. Tako je mogel biti vsakdo, ki ima ra- dio, prisoten pogrebniim svečanostim, pa čeprav je ostal doma. Prav gotovo je večerajšnji sprevod našega velikega narodnega voditelja in pogrebne svečanosti na Navju poslušalo na tisoče in tisoče ljudi, ki niso mogli sami priti po slovo, pa so vsaj na ta način bili prisotni žalnim svečanostim. Ves pogrebni sprevod so snemali tudi za film. Filmi- sta dve družbi. In sicer Emona film, ki je posne- mala že nekaj slavnosti v Ljubljani (odkritje kra- ljevega spomenika) in Tesla film, ki bo oddal po- snetke tudi za centralni presburo. — Številni pa so bili tudi fotografi, ki so vse zdož cest neneho- ma fotografirali žalni sprevod. Iz Belgrada so pri- šli posebni časopisni poročevalci, ki so že prej- šnji večer oddajali poročila svojim listom o pre- vozu iz banske palače v stolnico, danes pa o po- grebu. Tudi posebne foto-reporterje so poslali bel- grajski listi, ki so pridno fotografirali. Vsekakor bo današnji svečani pogreb dostojno ovekovčen v sliki.

Med zaslužnimi je naj- zaslužnejši dobil mesto

Visoko je že stalo sonce sredi jasnega, kakor s srebrnim prahom posutega neba. Davno je že odzvonilo poludne, snežno bele gore na severu so rdele za rahlimi meglicami, mrzel veter je pihal odonodot.

Pred našim Panteonom se je že spletel venci iz vseh tistih nešteti, ki so pred sprevodom pri- hiteli, da bi bili čim bliže dogajanju, o katerem bodo nekoč lahko pripovedovali vnukom in prav- nukom. Ogromna črna lisa je prekrila meznansko veliki prostor, v obe strani so potegnili tisti, ki jim je bilo to določeno, dolgo progo, da bi za- držali naval množice, iz katere bi vsak rad bil čisto zraven, ko bodo polagali v grob največjega Slovenca. Dva, trije pasovi so se potegnili, vmes pa so bili presledki, da bi dobili prostor tisti, ki bodo prišli s sprevodom in morali že po službe- nem dostojanstvu priti v neposredno bližino. Vse je bilo modro razporejeno in pretehtano, pa so se že vkljub temu morali zaradi premajhnega prostora gnesti največji odličniki, ko je prišel trenutek po- kopa. Slovenska tišina je vladala na vsem prostoru, molče so množice čakale prihoda, žalostno slovesno je bilo to pričakovanje.

Potem pa je oživel južni vhod v Navjo.

Počasi in dostojanstveno so korakali mladi častniki ljubljanskega garnizona. Nosili so visoka odlikovanja, ki jih je za svoje zasluge v dela in bojev tako bogatemu življenju dobil pokojni dr. An- ton Korošec — za dejanja, ki so obdarjala z uspe- hi in srečnimi zaključki našo ponosno državo.

Častniki so stopili pod streho Navja. Za njimi so prihajali naredniki s potegnjenimi sabljami, častna straža mlade jugoslovanske oborožene sile, nemi poklon tistih, ki z orožjem v rokah branijo naše meje.

Obstopili so kraj, kjer je v mrzlem, gladkem kamnu v prazno strnela štiriočlata, prav za člo- veka prostorna zev, štiri hladne, puste stene in dno, ki je strmel v ploščo nad seboj ter priča- kovalo, kdaj se bo nanjo spustilo dragoceno bre- me, v katerem počivajo zemski ostaniki moža, ki v življenju vsem tem množicam toliko pomeni.

Prihajala je duhovščina v svojih belih kore- teljih, za njimi cerkveni dostojanstveniki in trije visoki cerkveni knezi. Nad glavami pogrebcev pa se je premikala krsta, drsela, dvigala in spuščala z vsakim korakom bliže k grobu.

In za njo so se razvrstili vsi posvetni odlič- niki, ki so pokojnika spremili na zadnjo pot.

Rezko je zaskrtila težka krsta, ko je zadela ob mrzli kamen. Vrvi so zaječale, z votlim gla- som se je spustila v globino jame in obmirovala. Zadnja postaja. Pot od zibel do groba, to sijajno kipeče življenje bojev je bilo v kraju. — Vzeti, zemlja, kar je tvoje. Spočij se, utrujena duša, v Bogu, ki je izvor življenja, v Bogu, h kateremu se vračasi.

Glasovi zadnjih molitev, ki so jih poslali za rakvijo in k Večnemu sodniku visoki pastirji duš,

so onemeli. Zadnji blagoslov na pot in v slovo je bil izpregovorjen.

Potem pa je povzel besedo lavantski knez in škof dr. Tomažič. V lepih besedah je svolasi vla- dika povelil spomin duhovnega sobrata, častnega kanonika lavantske škofije, največjega slovenske- ga sinu. Pretresljivo so zveneje njegove besede nad krajem zadnjega počitka in zadnje ločitve.

Komaj pa so izzveneje njegove besede, je spregovoril v imenu kraljevske vlade vodja hrva- skega naroda, dr. Vladko Maček. Preprosto, mo- ško in častito slovo je na vse prisotne napravilo najgloblji dojem. Njegove besede, kakor tudi go- vori drugih znamenitih poslavljencev in častilcev so zapisane v spomin na očiščeni dan na drugem mestu, nam in vsem poznim rodovom in vzpo- budno razmišljanje in trdno izročilo.

Za dr. Mačkom so govorili še belgrajski žu- pan dr. Tomić, minister dr. Krek, ljubljanski žu- pan dr. Jure Adlešč, predsednik Prosvetne zveze dr. Lukman in ravnatelj Zadrzne zveze Gabrov- šek. V slovo pa je velikemu dobrotniku naroda in

zvestemu borcu za srečo in blaginjo države govo- rilo slednje srce. Vsak je sam pri sebi pošiljal nesmrtnemu vodji, simbolu slovenskega duha in moči, vroče besede slovesa, besede zahvale in ča- sto besedo zaobljube, da bo šel za njegovim vzgle- dom pri nesebični službi skupnemu blagru Sloven- cev in Jugoslovijce.

Zalno opravilo je bilo v kraju. Se dolgo, dolgo si prihajale množice, ki prej niso mogle, h grobu. In še v pozni večerni uri, ko je že mrak legal na zemljo, Navje ni bilo zapuščeno. Tihi obiskovalci so se prihajali poklanjat manom velikana, čigar truplo je moralo prvo noč prebiti v mrzlem na- ročju matere zemlje. Tiha noč se je spustila z ne- ba, zaslužnih je obmolknili.

Ta večer pa je bil v slednji slovenski družini nevidno prisoten On, ki se je že umaknil našim zemskim očem. Njegov duh je za blagoslov širil nad ljudstvom svoje dobre roke in smehljaje ob- ljubljaj, da bo za naš narod prosil ljubega Boga, naj bi bila tudi naša prihodnost srečna, kakor je čas, v katerem nas je moral zapustiti.

Na tistem tihem, zadnjem domovanju ...

Po veličastnem nočnem sprevodu v svitu plamenic, v žaru molitev in v lepoti pobožne tišine so napočile ure samotne pod mogočnim svodom stolnice svetega Nikolaja. Tam je v skromni svetlobi ležal mrtvi brodnik v posve- čenem zavetju zaščitnika brodarjev, katerih usoda je, da morajo življenje pretrajati na razburkanih vodah. Minute so polzele bledemu, mrzlemu jutru nasproti, tisoč prošnja za milost sladkega mira v nebeskem domu je poromalo z bridko mrzlega, temnega sveta k čistemu ne- bu, tja gor k Gospodu življenja in smrti. Po- tem pa je sonce pomolilo svojo žarečo glavo in hrib in plan sta zasijala v lepoti zimskega ju- tra.

Orgle so zagrmle pod oboki, pretresljiv je bil njihov veličastni glas, skoraj po človeško je govoril, zdelo se je, da družji v sebi tisoče in tisoče tožba, da nosi žalovanje dvamilijonskega naroda nad svojim umrlim skrbnikom, zagov- ornikom in prvim borcem. Žalobni glasovi pre- čudovitega obrednega petja, s katerim govori Cerkev v slovo udom svojega občestva na zad- njo pot, so odmevali med zidovi, plaval nad glavami in segali v srca.

In prišel je trenutek, ko so pogrebci spet dvignili krsto in jo ponesli iz prostora, kjer je še dehtelo kadilo in so še igrala orgle ter raz- grebale žalost slovesa in skrb ločitve za vedno.

Plemeniti govor cerkvenega kneza je še drhtel v prsih vsem, ki so ga poslušali. Kako jasno in vendar mogočno je slavil zasluge po- kojnika, ki ga objoka ves narod! Vsem iz srca so prihajale te misli, ki so ga poveljevale v hramu božjem.

In potem je prišla pot, prej podobna zmago- slavnemu, čeprav zadnjemu pohodu kakor pa tožnemu romanju, s katerega se vračajo vsi ra- zen tistega, ki so ga spremljali. Desettisoči in desettisoči so šli pred krsto in za njo, prav to- liko in še več pa jih je ob strani odkritih glav in zresnjenih obrazov izkazovalo zadnje spo-

štovanje velikanu duha in srca, očetu svoje sladke, svobodne sedanjosti in še milejše bo- bodočnosti. Steka množic iz vse Slovenije, rev- nih, preprostih, izobraženih in bogatih je nosila eno znamenje: namenjena je bila po želji iz globine srca, da bi bila prisotnost vsaj skrom- na oddolžitve možu, ki je na svoji življenjski poti izmeril narodu širok, svetel, svoboden dan — najlepše, kar mu je mogel dati. Ves narod je po svojih zastopnikih prihitel k neotlaž- ljivemu slovesu, nad vsem narodom so ta dan lebdeli žalni glasovi zvonom in temna perot za- losti je udarjala ob vsa srca, da so trepetala v bolečini in prezebala — Slovenija je bila kakor ena sama velika mrzla izba, v kateri se stis- skajo preplašeni otroci k ognjišču, toda tam je ugasnil plamen, ki je bil tako svetel, tako živ in gorak.

Veliki možje so pri grobu, kjer so se zgr- nile vse neštete množice iz sprevo da in s ce- stišč, v mrzli dan na zadnji domek tistega, ki je uspešno nehal življenjski boj in tek, spustili na mesto črnih grud težko tehtane besede slave in zahvale. Zadnja pesem je bila zapeta pra- vičniku, ki je že počival v mrzlem grobu. Plo- šča se bo spustila čezenj in ga zaprla našim očem, ne pa srecem.

Na tisto tiho domovanje bomo poslej vse čase do kraja rodov in zemlje romali častit njegov spomin. Tega plemenitega narod nikoli ne bo pozabil.

Na tisto tiho domovanje bodo prihajali stari in mladi in možje sredi bojev bodo sem prihajali po navdih in svet.

Na tisto tiho njegovo domovanje bo prihajala zorna mladina, delat svete zakletve v neomajni službi domu.

V Navju je njegov zadnji dom. Toda slo- venski narod mu bo zgradil pomnik kakor ga ni še nikomur. Pomnik, ki bo tudi na zunaj pri- čal o ljubezni nas vseh, vsega slovenskega na- roda, kateremu je njegov genij služil brez pri- držka in nenehno.

Novo vodstvo naše stranke

Predsednik senator dr. Kulovec, podpredsednik F. Snoj, tajnik minister dr. Krek

Dr. Franc Kulovec

Ljubljana, 18. decembra. Včeraj ob štirih po- poldne je bila v Unioni seja širšega banovinskega odbora JRZ za dravsko banovino. Odprl jo je mi- nister dr. Miha Krek, ki je poveljeval delo pokoj- nega našega voditelja, čigar vse delo je veljalo slogi med nami. Takoj nato je minister dr. Krek predlagal v imenu odbora, da se za političnega naslednika dr. Korošca izvoli senator in bivši mi- nister dr. Franc Kulovec. Predlog je bil soglasno in z navdušenjem sprejet. Podpredsednik glavnega odbora je postal b. minister Franc Snoj, tajnik mi- nister dr. Krek, blagajnik pa g. Marko Kranjc, taj- nik JRZ v Mariboru. Sklenjeno je tudi bilo, da bo dr. Kulovec zavzel dr. Koroščevo mesto v glavnem odboru stranke JRZ, na dosedanje mesto dr. Ku- lovec v imenovanem položaju pa pride g. Marko Kranjc. Novi slovenski politični voditelj dr. Kulovec se je zahvalil navzočim za počastitev in izvolitev in obljubil, da se bo trudil vestno in vztrajno va- rovati veliko dediščino pokojnega voditelja dr. Ant. Korošca. Nato je prebral brzojavko, katero je po- slal predsednik vlade dr. Cvetkovič, želeč, da bi Slovenci pokazali isto disciplino in slogu, kakor so jo kazali zmerom doslej.

S seje je bila poslana vdanostna brzojavka Nj. kr. Vis. knezu namestniku Pavlu, prav tako pa se je odbor brzojavno zahvalil predsedniku vlade in predsedniku JRZ Cvetkoviču za brzojavko, po- udarjajoč, da bodo Slovenci ostali zvesti idealom dr. Korošca.

Pri seji sta bila navzoča tudi belgrajski župan Jevrem Tomić kot predstavnik predsednika stranke Dragiša Cvetkoviča in ban dr. Marko Natlačen.

Skoraj istočasno je imela mladinska JRZ žalno sejo, na kateri so se spominjali smrti svojega vo- ditelja dr. Korošca. Predsednik Rudolf Smeru je na koncu sporočil zbranim delegatom iz vse Slo- venije, da je bil na seji širšega odbora banovinske JRZ izvoljen dr. Kulovec za političnega naslednika dr. Korošca. Kmalu nato je prišel na sejo mladinske JRZ minister in senator dr. Kulovec in se zahvalil za čestitke zbranih z naslednjim programskim na- govorom:

Na dan, ko se poslavljamo od našega največ- jega voditelja dr. Antona Korošca, ki je tako rad zahajal med mladino, se je izkazalo, da vlada med nami disciplina in slogu. Ko sem slišal pred- log, da nameravamo mene izbrati za predsednika, mi je bilo težko. Bog mi je priča, da nikdar ni- sem hrepel po tej časti. — Toda ko sem videl enodušno željo vseh, sem odgovorno mesto spre- jel. Objubljam, da bom z vsemi silami in z vašo podporo vedno delal za cilje, za katere se je boril naš veliki pokojnik, za zmago krščanskih načel v javnem življenju in za slovensko avtonomijo (burno ploskanje).

Slovenska avtonomija je veliki ideal, za ka- terega se bom vedno boril z vašo pomočjo. Mladina je bila vedno tista, ki se je z vso odločnostjo v vseh časih borila za narodove pravice. Mladina, ki je vedno znala žrtvovati svoje sile, je prednja straža vsake stranke v narodu, ki hoče uspehov.

Kdor ne pozna žrtve v politiki, nima uspehov. Politika je neprestan boj, je neprestano žrtvova- nje človeških sil in sposobnosti za ideje, ki so v korist narodu in državi. Objubljam, da bom moško z vašo mlado podporo doprinesel žrtve za naše ideale.

Prepričan sem, da je zahteva po slovenski avto- nomiji v popolnem skladu z državno zamisljo naše ljubljene Jugoslavije.

Mi ljubimo to državo, saj smo je soustvarjali in le v njej si zamišljamo življenje naše avtonomije. Imamo na čelu naše lepe Jugoslavije naš domači vladarski dom Karadjordjevičev, ki naj ga Bog po- živi (večminutno ploskanje).

Z vero v Boga, v kralja in državo ter svoj narod se bomo borili za večjo socialno pravičnost med ljudstvom. Socialna pravičnost v državi je pokor notranjega mira in zunanje moči države.

Zato, mladina, bodi naša kreпка opora, vi, ki ste naš up in nada bodočnosti!

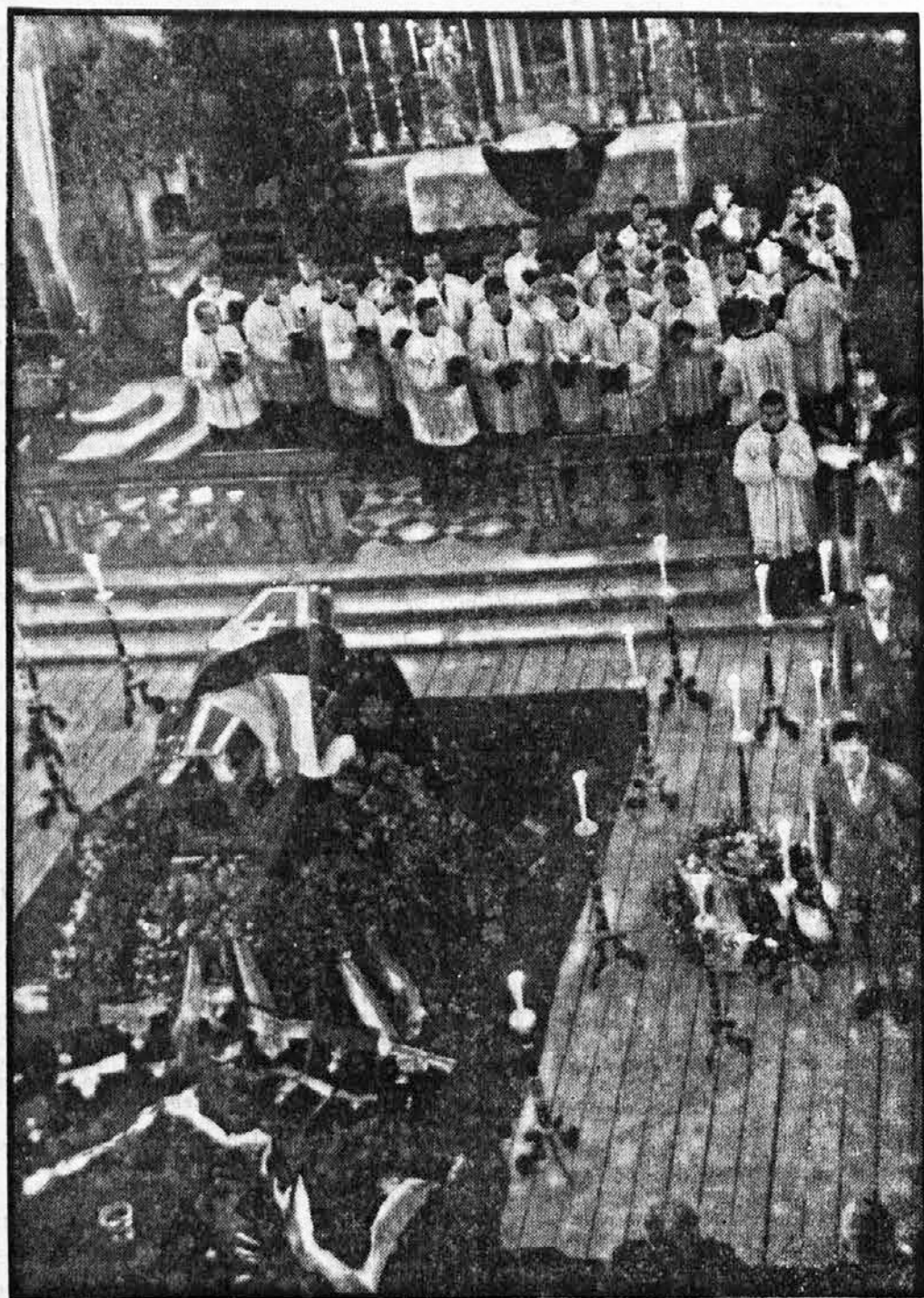
CONTINENTAL

na ugodne mesečne obroke

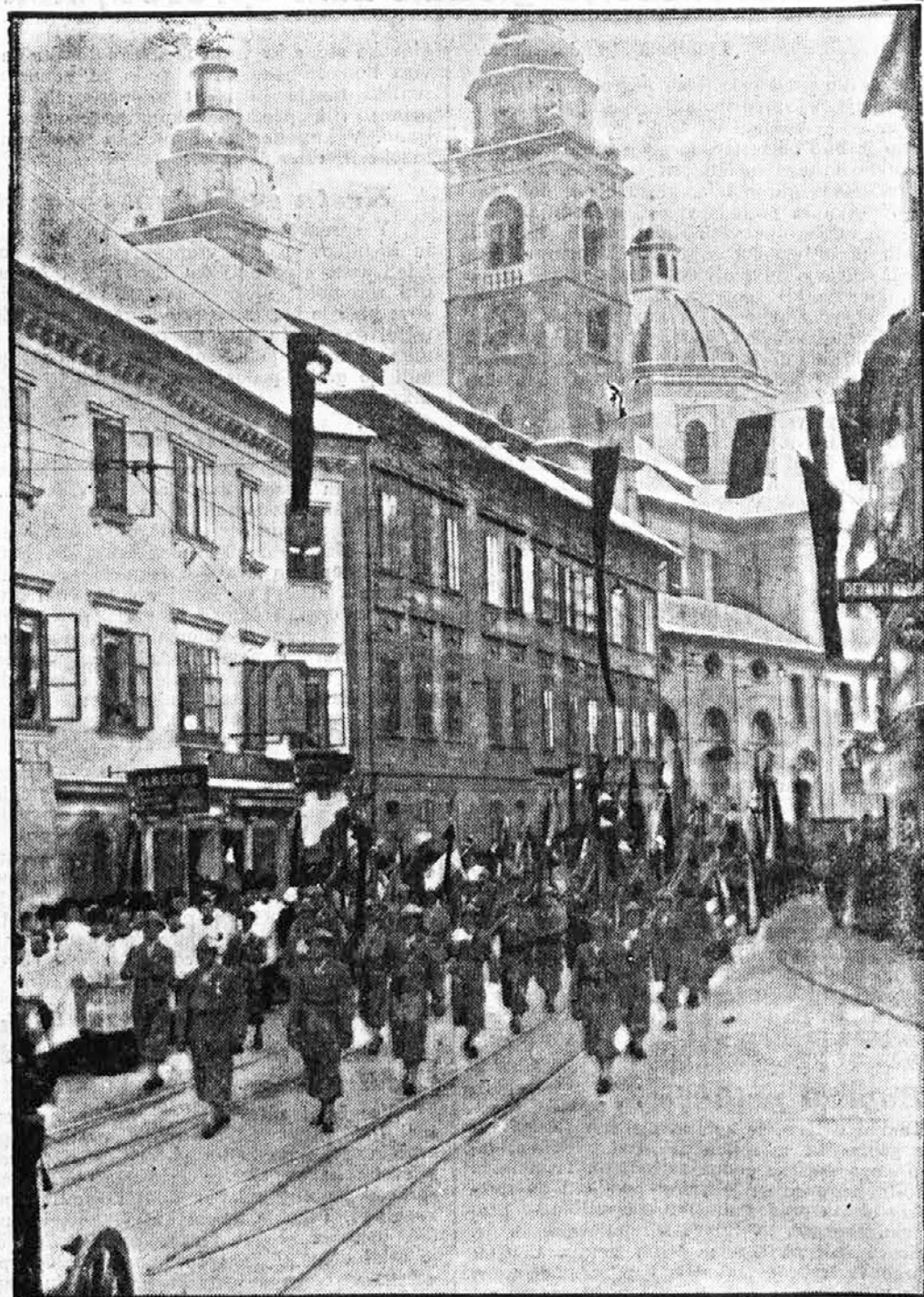
IVAN LEGAT

Ljubljana, Prešernova 44
Maribor, Vetrinjska 30

„Al prijatla k nam nazaj, nikdar več ne bo ...“

Na lepo okrašenem mrtvaškem odru, pred katerim so ležala odličja in venci, ter je stala častna streža slovenskih fantov, je ležala v stolnici krsta z zemskimi ostanki dr. Antona Korošca med maso za-dušnico.

Slovenski fantje so v častnem številu pospremili svojega ljubljenskega narodnega voditelja na zadnji poti.

Minister dr. Miha Krek, senator dr. Kulovec in številni narodni poslanci so ponesli krsto s telesnimi ostanki pokojnega dr. A. Korošca iz stolnice, od koder naj bi nastopil zadnji pot.

Odličniki, ki so spremili dr. Korošca na zadnji poti: v ospredju na levi popredsednik vlade dr. Maček, v sredi zastopnik Nj. Veličanstva kralja divizijski poveljnik general Ljubomir Stefanovič, desno ban dr. M. Natlačen. Na levi za dr. Mačkom beograjski župan Tomič kot zastopnik obolelega predsednika vlade Dragiša Cvetkoviča, desno za diviz. poveljnikom generalom Stefanovičem gradbeni minister Vu- lovič, levo za banom minister za telesno vzgojo naroda Pantič.

Vozovi z nešteti venci v pogrebnem sprevodu.

Častniki naše hrabre vojske nesó na zadnji poti visoka jugoslovanska in tuja odlikovanja dr. A. Korošca.